

ΜΗΝ ΤΑ ΒΑΖΕΙΣ ΠΟΤΕ με μία

ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ!

Rachel Valentine ♠ Rebecca Bagley

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΣΚΟΠΙΟ

ΜΗΝ ΤΑ
ΒΑΖΕΙΣ ΠΟΤΕ
με μία
ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ!

Rachel Valentine ♠ Rebecca Bagley

ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΤΩΝ ΔΡΑΚΩΝ
ΣΑΒΒΑΤΟ & ΚΥΡΙΑΚΗ
ΣΤΟΝ ΒΑΛΤΟ

Για την Becky Bagnell, την οποία ευχαριστώ θερμά - R.V.

Για τη νέα μου οικογένεια και την περιπέτεια που μόλις ξεκίνησε - R.B.

Κείμενο: Rachel Valentine
Εικονογράφηση: Rebecca Bagley
Υπεύθυνη έκδοσης: Ασπασία Μπουλαμάτσου
Απόδοση κειμένου: Αντώνης Λαμπρινός
Επιμέλεια κειμένου: Αμαλία Ζουμπουλάκη
Σελιδοποίηση: Σοφία Ζώρα
Πρώτη έκδοση: Μάιος 2020
Τίτλος πρωτοτύπου: Don't Mess with a Princess
ISBN: 978-618-84400-4-3

Πρώτη έκδοση στα αγγλικά: Penguin Books Ltd, London, WC2R 0RL, UK
Copyright © για το κείμενο Rachel Valentine, 2019
Copyright © για την εικονογράφηση Rebecca Bagley, 2019
The author and illustrator have asserted their moral rights.
All rights reserved
Copyright © για την ελληνική έκδοση με την άδεια της Penguin Books Ltd, Εκδόσεις Βιβλιόσκοπιο 2019

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993) όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως άνευ γραπτής άδειας του εκδότη η κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΒΙΒΛΙΟΣΚΟΠΙΟ
Ιωάννης Ε. Ζαχαριουδάκης
Πλατεία Αγνώστου Στρατιώτη 38, 74131 Ρέθυμνο, Κρήτη
Κεντρική διεύθυνση: Βιβλιοπωλείο Βιβλιόσκοπιο
Τηλ: 28310-30301, Email: info@biblioscopio.gr
www.e-biblioscopio.gr
f @biblioscopio.gr i biblioscopiobooks

Μια φορά
κι έναν καιρό,
ένα όμορφο βασίλειο απλωνόταν
γύρω από την κορυφή
ενός ψηλού κι απόκρημνου λόφου.
Η ζωή σε αυτό είχε τους κινδύνους της,
αλλά, αν πρόσεχες πού πατάς και δεν πήγαινες
όπου δεν έπρεπε να πας, ήταν
ένα υπέροχα χαρούμενο μέρος!

Όλα αυτά όμως,
μέχρι τώρα...

...Επειδή σήμερα το πρωί σήμανε συναγερμός
στο παλάτι για ένα Τέρας που προκαλούσε
στο βασίλειο χάος...

ισοπεδώνοντας
δέντρα,
τσαλαπατώντας
και γκρεμίζοντας
σπίτια,

και τρομοκρατώντας
τους πάντες στο πέρασμά του!

ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

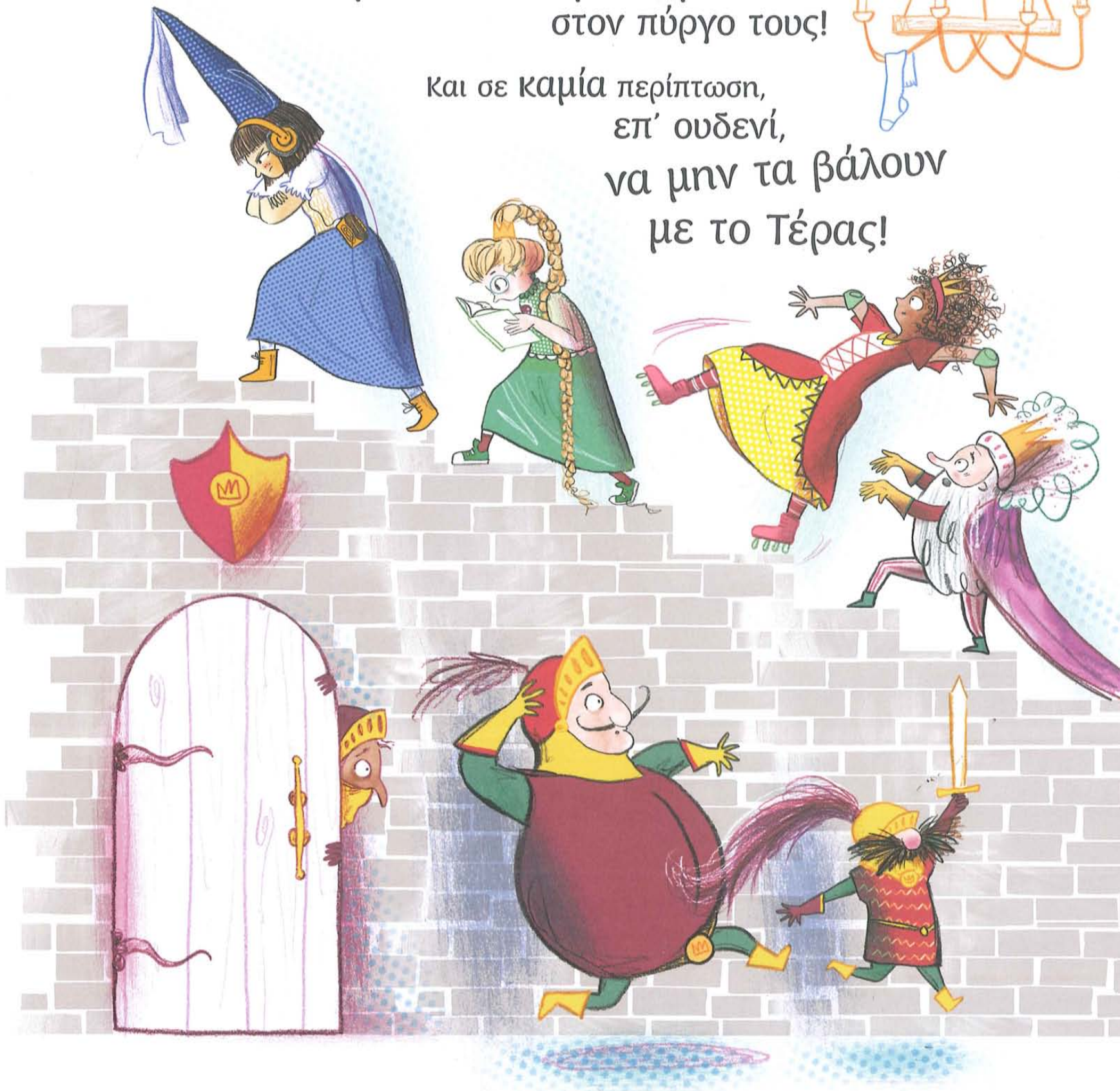
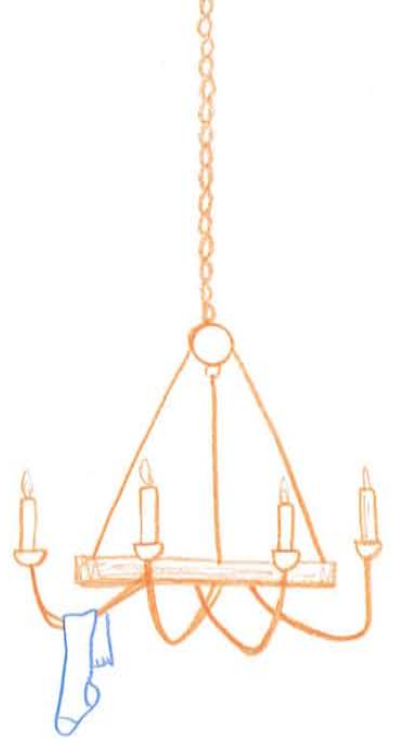

Ο Βασιλιάς Ψηλομύτης διέταξε αμέσως τους ιππότες του να συλλάβουν το Τέρας.

Και προειδοποίησε τις τρεις πολυαγαπημένες του εγγονές, την Πριγκίπισσα Ραφαέλα, την Πριγκίπισσα Φλώρα και την Πριγκίπισσα Ιζαμπέλ

να μείνουν κλεισμένες μέσα στον πύργο τους!

Και σε καμία περίπτωση, επ' ουδενί, να μην τα βάλουν με το Τέρας!

«Εμείς να μην
τα βάλουμε μ' αυτό;
Το καλό που του θέλω
να μην τα βάλει αυτό
μ' εμάς!»
είπε θυμωμένα
η Ιζαμπέλ.

«Κι εδώ που τα λέμε
είναι άδικο! Γιατί πρέπει
πάντα οι ιππότες να κρατούν
όλη τη διασκέδαση για τους ίδιους;»
γκρίνιαξε η Ραφαέλα διπλώνοντας τα παπλώματα
που υποτίθεται πως έπρεπε να ράβουν.

Τότε η Φλώρα κοίταξε πονηρά τα υφαντά τους και είπε:
«Ελάτε! Έχω ένα σχέδιο!».

Και πολύ
γρήγορα, οι τρεις
Πριγκίπισσες...

...πετούσαν πάνω από

τις στέγες των σπιτιών

της όμορφης πόλης!

Φτάνοντας στο δάσος, είδαν τον Σερ Συναχωμύτη να τρέχει καταπάνω τους κατάχλωμος και καταϊδρωμένος.

«Σταματήστε! Μην προχωράτε προς τα εδώ!» ούρλιαξε με τρόμο. «Τα δέντρα είναι ζωντανά!»

«Φυσικά και είναι ζωντανά, Σερ Συναχωμύτη» είπε η Ραφαέλα. «Αφού αυτό το δάσος είναι μαγεμένο!»

Κι ήταν στ' αλήθεια μαγεμένο το δάσος.

Μαγεμένο και θυμωμένο!

Δέντρα πελώρια και στριφογυριστά που έβγαζαν ήχους παράξενους υψώνονταν πάνω από τους κατατρομαγμένους ιππότες, τυλίγοντάς τους σφιχτά με τα λεπτά, μακριά κλαδιά τους και αρπάζοντας τα σπαδιά τους!

Όμως οι ατρόμητες
Πριγκίπισσες όρμησαν
με αποφασιστικότητα
στο δάσος,

πηδώντας,
στριφογυρίζοντας,

και κάνοντας
περίτεχνους
ελιγμούς.

«Προσέξτε!»
φώναξε η Φλώρα.

«Ουφ! Πάλι καλά
που είχαμε κάνει
μαθήματα χορού!»
είπε γελώντας
η Ραφαέλα.

«Και τα μαλλιά μας
μοιάζουν υπέροχα
παραμυθένια»
είπε παιχνιδιάρικα
η Ιζαμπέλ.

Βγαίνοντας από το δάσος, ο Σερ Φοβητσιάρης και ο Σερ Μουστάκιος πέρασαν δίπλα τους σαν σίφουνες τσιρίζοντας:

«Αράχνες;» είπε η Ιζαμπέλ.

«Εμείς δε
φοβόμαστε τις...»

«ΑΡΑΧΝΕΣ!»

Ξεροκατάπιαν η Φλώρα και η Ραφαέλα.

Είχαν βρεθεί μέσα σ' ένα βαθύ λαγκάδι γεμάτο από πυκνούς ιστούς. Έπιασαν σφιχτά η μία την άλλη καθώς χιλιάδες αράχνες έτρεχαν προς το μέρος τους βγάζοντας ανατριχιαστικούς ήχους. «Κορίτσια, την πατήσαμε. Αυτές είναι στ' αλήθεια μεγάλες αράχνες!» κλαψούρισε η Φλώρα.

«Μην ανησυχείς,
Φλώρα!» είπε
η Ιζαμπέλ κι άρπαξε ένα μεγάλο
κλαδί από το έδαφος.

Προσπάθησε με αυτό να τις διώξει...

...αλλά το κόλπο της ΔΕΝ έπιασε.

«Ιζαμπέλ, δώσε μου
τον καθρέφτη σου γρήγορα!»
είπε με αγωνία η Φλώρα.
«Να προσπαθήσουμε
να τις ζαλίσουμε».

Όμως ΟΥΤΕ κι αυτό
το κόλπο πέτυχε.

Τότε η Ραφαέλα είχε μια φοβερή ιδέα.
Άρχισε να τραγουδάει μια υπέροχη
υπνωτιστική μελωδία.

Και ξαφνικά, οι αράχνες σταμάτησαν
να προχωρούν προς το μέρος τους, άρχισαν να πέφτουν
ανάποδα στο έδαφος και μία μία
αποκοιμήθηκαν
όλες!

Έτσι οι Πριγκίπισσες
βρήκαν την ευκαιρία
να απομακρυνθούν
περπατώντας αθόρυβα
στις μύτες
των ποδιών τους.

Αλλά πέρα
από το σκοτεινό λαγκάδι...

ΜΠΑΜ!

ΜΠΟΥΜ!

«Το Τέρας!»

ψέλλισε η Ραφαέλα με κομμένη την ανάσα.

Το έβλεπαν στην απέναντι όχθη μιας βαθιάς ρεματιάς,
αλλά δεν μπορούσαν να το πλησιάσουν γιατί
η γέφυρα που οδηγούσε εκεί ήταν κατεστραμμένη.

Αυτή η αποστολή
δε θα ήταν εύκολη!

Όμως η Φλώρα δεν ανησύχησε καθόλου.

«Κορίτσια,
βγάλτε γρήγορα
τα καλσόν σας».

Μέσα σε μια στιγμή
κατάφερε να φτιάξει

ένα αρκετά μακρύ
σχοινί. Έδεσε
την τιάρα της
στη μία άκρη και

μ' ένα
γρήγορο

ΠΕΤΑΓΜΑ...

...είχαν μια ολοκαίνουρια γέφυρα!

Μην
κοιτάτε
Κάτω!

Ααααα,
Μην!

Ευκολάκι!

Αργά,
προσεκτικά,
και αποφασιστικά,
έφτασαν απέναντι
όπου συνάντησαν...

ΧΑΟΣ!

Και το Τέρασ να σκορπίζει τον πανικό και την καταστροφή στον δρόμο του προς το επόμενο χωριό. «Γρήγορα!» φώναξε η Ραφαέλα «Πρέπει να το σταματήσουμε!».

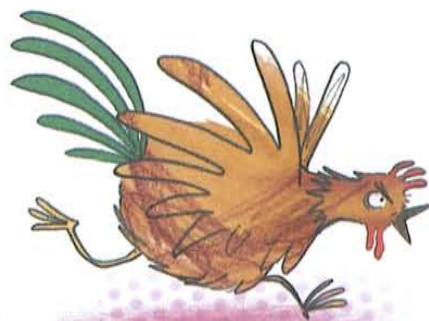

Οι χωρικοί, που είχαν μείνει με ανοιχτό
το στόμα όταν είδαν ξαφνικά
μπροστά τους
τις Πριγκίπισσες,
φώναξαν:

«Πάρτε
τα άλογά μας
για να το
προλάβετε!».

«Θα χρειαστώ κι αυτό, παρακαλώ»
είπε η Φλώρα μαζεύοντας το σχοινί
μιας απλώστρας.

Οι Πριγκίπισσες ξεκίνησαν αμέσως!
Κάλπαζαν με ορμή όλο και πιο γρήγορα
για να πιάσουν το Τέρας.

Μόλις το είδαν, η Φλώρα πέταξε τη μία άκρη
του σχοινιού στην Ιζαμπέλ...

...και πριν το Τέρασ προλάβει να καταλάβει τι γίνεται,
το τύλιξαν με το σχοινί σφιχτά ξανά...

και ξανά...

και ξανά...

ΚΑΙ ΞΑΝΑ!

«Στο όνομα του Βασιλιά μας» φώναξε αυστηρά η Ιζαμπέλ «συλλαμβάνεσαι!».
«Ποιος το είπε αυτό;» ρώτησε το Τέρας με βροντερή φωνή.

«Εμείς
το λέμε!»

«Δε σας βλέπω» είπε το Τέρας κοιτώντας προσεκτικά γύρω του.

«Δεν έχει σημασία. Πάλι συλλαμβάνεσαι!» απάντησε η Ιζαμπέλ.

«Μα... γιατί;»

«Επειδή δημιούργησες πανδαιμόνιο σε ολόκληρη τη χώρα,
τσαλαπατώντας και συνθλίβοντας όλο το βασίλειο!» εξήγησε η Φλώρα.

«Αλήθεια; Εγώ τα έκανα όλα αυτά;»

«ΝΑ!!»

«Ωωω, μα τους θεούς των Τεράτων!» αναστέναξε στεναχωρημένο
το Τέρας. «Δεν το κατάλαβα. Βλέπετε,
έχασα τα γυαλιά μου και δεν μπορώ να δω καλά... Βασικά,
δε βλέπω
την τύφλα μου!»

Αυτό τα εξηγούσε όλα!

Το καημένο το Τέρας ένιωθε απαίσια για όλη την καταστροφή και την αναστάτωση που προκάλεσε άθελά του.

«Ελα, πάμε!» είπαν ξεφυσώντας με ανακούφιση οι Πριγκίπισσες.
«Εμείς θα σε βοηθήσουμε να τα βρεις».

Έτσι λοιπόν, οι Πριγκίπισσες ανέβηκαν
στους πελώριους ώμους του Τέρατος
και όλοι μαζί ξεκίνησαν να ψάχνουν
για τα χαμένα γυαλιά...

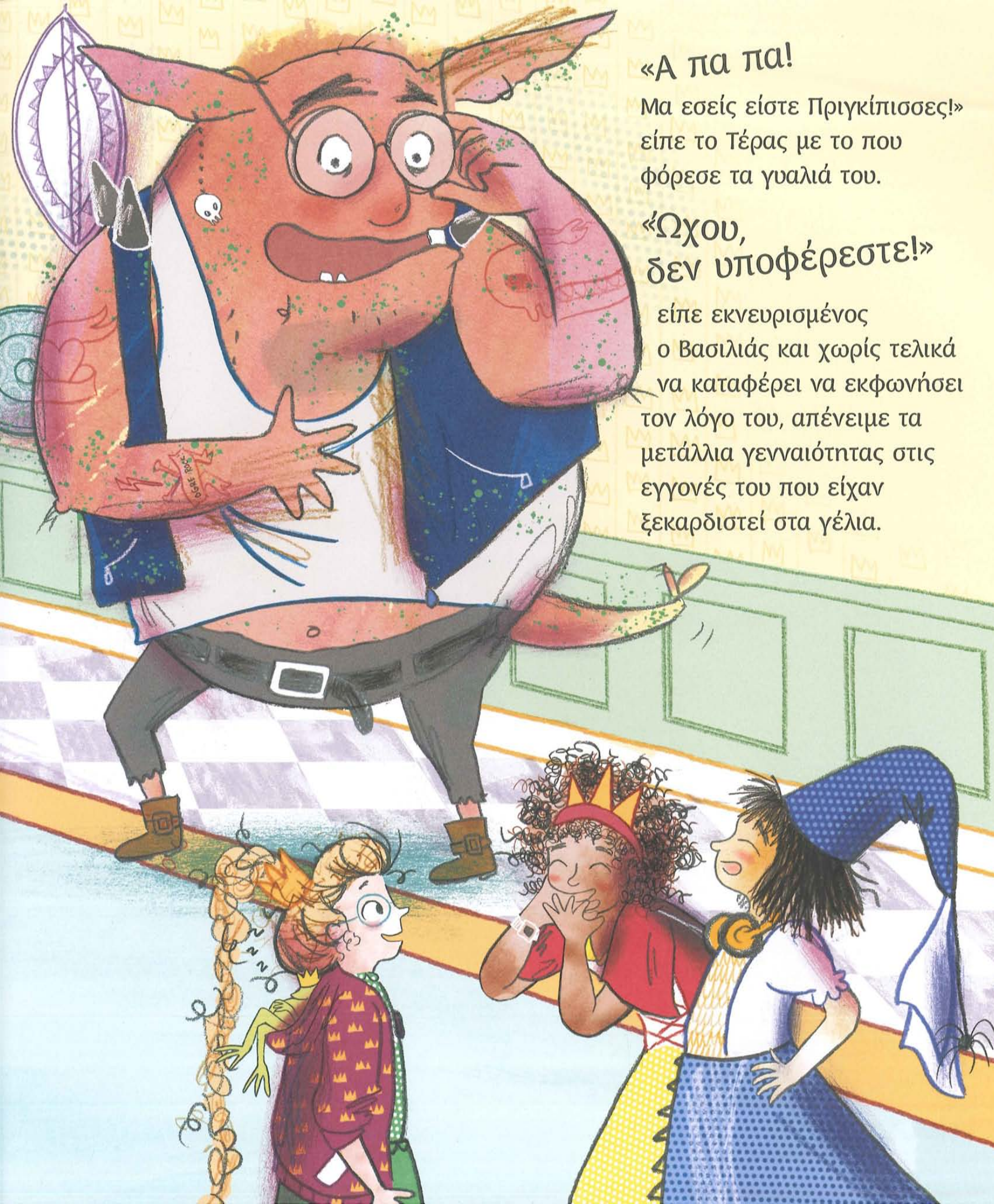

Όσοι τα γυαλιά βρέθηκαν ακριβώς στο σημείο που τα είχε αφήσει τελευταία φορά.

Πίσω
στο παλάτι
ο Βασιλιάς Ψηλομούτης
τούς κάλεσε όλους για να γιορτάσουν
το αίσιο τέλος αυτής της περιπέτειας.
«Μαζευτήκαμε όλοι εδώ σήμερα για να
επιβραβεύσουμε τη μεγάλη γενναιότητα που...»
«Ωωω, μα δεν ήταν ανάγκη! Σας ευχαριστώ,
Μεγαλειότατε!» τον διέκοψε ο Σερ Φοβητσιάρης.
«Ααα, μα δεν ήταν τίποτα!» μουρμούρισε
ο Σερ Συναχωμύτης υποκλινόμενος στον
Βασιλιά.

Ο Βασιλιάς τούς στραβοκοίταξε και
συνέχισε, «Όπως έλεγα λοιπόν...».

«Α πα πα!

Μα εσείς είστε Πριγκίπισσες!»
είπε το Τέρασ με το που
φόρεσε τα γυαλιά του.

«Ωχου,
δεν υποφέρεστε!»

είπε εκνευρισμένος
ο Βασιλιάς και χωρίς τελικά
να καταφέρει να εκφωνήσει
τον λόγο του, απένειμε τα
μετάλλια γενναιότητας στις
εγγονές του που είχαν
ξεκαρδιστεί στα γέλια.

«Αγαπημένα μου κορίτσια» είπε ο Βασιλιάς στο δείπνο
«την επόμενη φορά που θα κυκλοφορεί ελεύθερο
ένα τρομακτικό πλάσμα στη χώρα μας δε θα πάτε να τα
βάλετε πάλι μαζί του, έτσι;».

«Εεε, να σου πω...» πήγε ν' απαντήσει η Ιζαμπέλ.

«Όχι, όχι, σταμάτα!» είπε ο Βασιλιάς κι έκλεισε τα αυτιά του.

«Καλύτερα να μην ξέρω!»

Τέλος

Σε ένα βασίλειο, κάπου μακριά, πολύ μακριά...

Ένα τρομακτικό **Τέρας** προκαλεί χάος
στο πέρασμά του, σκορπίζει τον τρόμο
και φοβερίζει τους πάντες
(κυρίως τους ιππότες!).

Θα μπορούσε άραγε **ΚΑΠΟΙΟΣ**
να τα βάλει μαζί του και να σώσει το βασίλειο;

Γνωρίστε τρεις ατρόμητες Πριγκίπισσες
σε μια παράτολμη περιπέτεια που ξεχειλίζει
από κίνδυνο, θάρρος και μεγάλες ανατροπές!

ΒΙΒΛΙΟΣΚΟΠΙΟ

ISBN 978-618-84400-4-3

9 786188 440043

www.e-biblioscopio.gr

4+